

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. března 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Bendy a soudkyně JUDr. Evy Burianové a soudce JUDr. Libora Vávry **odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2**, podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 24. 10. 2017, sp. zn. 2 T 35/2016, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** pouze v **celých výrocích o trestech u obou obžalovaných** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **znovu** rozhoduje tak, **že při nezměněných výrocích o vině**

v případě obžalovaného M. [redacted] O. [redacted] nar. [redacted] přechinem legalizace výnosu z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1 tr. zákoníku (bod I.), a

v případě obžalované společnosti [redacted], IČ [redacted] přechinem legalizace výnosu z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1 tr. zákoníku a § 7 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, účinného do 31. 5. 2015 (dále jen zákona č. 418/2011 Sb.) (bod II.),

se odsuzují:

Obžalovaný M. [redacted] O. [redacted] nar. [redacted]

podle § 217 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se **výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 48 (čtyřiceti osmi) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce obchodní společnosti, a to na dobu 60 (šedesáti) měsíců.**

Obžalovaná společnost [REDAKCE], IČ [REDAKCE]

podle § 217 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 15 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 418/2011 Sb. a za použití § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. **k trestu zrušení právnické osoby** a podle § 19 zákona č. 418/2011 Sb. **k trestu propadnutí věci, a to částky 285 975,84 Kč, a k trestu propadnutí jiné nemajetkové hodnoty, a to internetové domény, [REDAKCE] a [REDAKCE]**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 byli obžalovaní M [REDAKCE] O [REDAKCE] a společnost [REDAKCE], uznáni vinnými - obžalovaný M [REDAKCE] O [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] přčinem legalizace výnosu z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1 tr. zákoníku (bod I.), a obžalovaná společnost [REDAKCE], IČ [REDAKCE] přčinem legalizace výnosu z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1 tr. zákoníku a § 7 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, účinného do 31. 5. 2015 (dále jen zákona č. 418/2011 Sb.) (bod II.), jichž se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustili tím, že

I. M [REDAKCE] O [REDAKCE] dne 5. 5. 2014, po předchozí dohodě s osobou vystupující pod jménem „V [REDAKCE] P [REDAKCE]“, údajným pracovníkem managementu nezjištěného slevového portálu, s nímž se seznámil prostřednictvím e-mailové komunikace při hledání společnosti s ručením omezeným, kterou chtěl převzít za úplatu a využít k dalšímu podnikání, souhlasil s tím, že za jednorázovou odměnu 15 000 Kč a následně 5 000 Kč měsíčně, nejprve založí společnost s ručením omezeným a následně se stane jejím jednatelem, který nebude vykonávat žádnou činnost, neboť fakticky tuto společnost a její podnikatelské aktivity bude řídit neznámá osoba vystupující pod jménem V [REDAKCE] P [REDAKCE] na jeho pokyn pak založil společnost [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], zapsanou do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze dne 5. 6. 2015, poté zřídil u banky [REDAKCE], bankovní účet č. [REDAKCE] ke kterému opět na pokyn neznámého pachatele založil internetové bankovníctví se vstupem přes mobilní telefonní číslo, které neměl k dispozici, a které mu sdělil neznámý pachatel, jenž takto získal neomezený přístup k předmětnému bankovnímu účtu, následně neznámý pachatel založil internetové stránky [REDAKCE] kde pod názvem slevového portálu [REDAKCE] nabízel prostřednictvím e-mailů a uvedených internetových stránek prodej cestovních zájezdů, přičemž na tuto nabídku reagovalo v době od 6. 8. 2014 do 11. 8. 2014 celkem nejméně 36 poškozených, kteří po objednání zájezdů a obdržení potvrzení rezervace zaplatili celkem částku 555 320 Kč, přičemž 35 poškozených zaslalo platby v celkové výši 544 340 Kč na účet společnosti [REDAKCE] č. [REDAKCE] a 1 poškozený zaslal platbu ve výši 10 980 Kč na účet č. [REDAKCE] určený dosud neznámým pachatelem, který z těchto finančních prostředků stačil odčerpat pro svou potřebu nejméně 268 035 Kč, přičemž s ohledem na okolnosti a způsob své součinnosti s neznámým pachatelem vystupujícím pod jménem V [REDAKCE] P [REDAKCE] a své dosavadní zkušenosti z výkonu funkce jednatele u dalších více než 20 jiných společností mohl předpokládat, že svým jednáním znemožňuje kontrolu a ověření pohybu peněžních prostředků na bankovním účtu společnosti [REDAKCE] a napomáhá tak prostřednictvím této nestandardně založené společnosti přinejmenším k zastření původu a toku peněz získaných trestnou činností,

II. společnost [REDAKCE], jednáním svého jediného jednatele, M [REDAKCE] O [REDAKCE] který tuto společnost po předchozí dohodě s neznámou osobou vystupující pod jménem "V [REDAKCE] P [REDAKCE]", údajným pracovníkem managementu nezjištěného slevového portálu, s nímž se seznámil prostřednictvím e-mailové komunikace při hledání společnosti s ručením omezeným, za jednorázovou odměnu 15 000 Kč dne 5. 6. 2014 založil, současně se stal jejím jediným

jednatel, který neměl však fakticky společnost řídit, za což měl obdržet odměnu 5 000 Kč měsíčně, kdy podnikatelské aktivity této společnosti měla řídit neznámá osoba vystupující pod jménem V [redacted] P [redacted] a dále zřídil u banky [redacted] bankovní účet č. [redacted] ke kterému založil internetové bankovníctví se vstupem přes mobilní telefonní číslo, které neměl k dispozici, a které mu sdělila neznámá osoba, jež tak měla neomezený přístup k předmětnému bankovnímu účtu, umožnila, aby jejím jménem prostřednictvím webových stránek [redacted] a e-mailů byly nabízeny zahraniční zájezdy, které neměly být realizovány a na její bankovní účet zaslány podvodně vylákané platby od celkem 35 poškozených, kteří na účet č. [redacted] v době od 6. 8. 2014 do 11. 8. 2014 zaslaly platby v celkové výši 544 340 Kč a další poškozený zaslal platbu ve výši 10 980 Kč na účet č. [redacted] určený dosud neznámým pachatelem, který z těchto finančních prostředků stačil odčerpat pro svou potřebu nejméně 268 035 Kč, přičemž M [redacted] O [redacted] jako jediný jednatel této společnosti s ohledem na okolnosti a způsob své součinnosti s neznámým pachatelem vystupujícím pod jménem V [redacted] P [redacted] a své dosavadní zkušenosti z výkonu funkce jednatele u dalších více než 20 jiných společností mohl předpokládat, že svým jednáním znemožňuje kontrolu a ověření pohybu peněžních prostředků na bankovním účtu společnosti [redacted] a napomáhá tak prostřednictvím této nestandardně založené společnosti přinejmenším k zastření původu a toku peněz získaných trestnou činností.

2. Za to byli odsouzeni - obžalovaný M [redacted] O [redacted] podle § 217 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody 6 měsíců, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců; obžalovaná [redacted], podle § 217 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 15 zákona č. 418/2011 Sb. a za použití § 19 č. 418/2011 Sb. k trestu propadnutí věci, a to částky 285 975,84 Kč zajištěné postupem podle § 79a odst. 1 (patrně tr. řádu – pozn. odvolací soud) a jiné nemajetkové hodnoty, a to internetové domény „[redacted]“ a „[redacted]“.
3. **Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas odvolání státní zástupce.** Odvolání směřovalo pouze proti výroku o trestu v případě obou obžalovaných. Podle odvolatele mělo být v případě obžalovaného O [redacted] zvažováno uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby, případně podmíněného trestu odnětí svobody při horní hranici zákonné trestní sazby. Současně měl být uložen trest zákazu činnosti stejně, jako to nalézací soud učinil v trestním příkazu. Stejně tak měl být uložen trest společnosti [redacted], uložen trest zákazu činnosti, neboť ta zcela účelově posloužila k zastření skutečného pachatele trestné činnosti a způsobení značné škody mnoha subjektům, případně mělo být rovnou rozhodnuto o zrušení subjektu. Nelze bez dalšího omlouvat nezodpovědnost M [redacted] O [redacted] tíživou osobní situací, když dopustil, aby zcela neznámá osoba disponovala s obchodní společností, kterou pro tento účel sám založil, jejím účtem a vystupovala jeho jménem při páčání trestné činnosti. Obžalovaný tak činil s vidinou vlastního snadného majetkového prospěchu, bez starostí o možné právní a jiné následky, které nakonec nastaly. Soud přehlédl, že se obžalovaný dlouhodobě nechává najímat jako bílý kůň do nepohodlných obchodních společností a ani pro tento případ se ze svého jednání nepoučil. Společnost [redacted] byla založena ryze pro účely spáchání trestné činnosti, přestože toto obžalovaný M [redacted] O [redacted] v prvopočátku nedomyšlel. Nikdy nevyvíjela vlastní ekonomickou činnost, M [redacted] O [redacted] působil jako statutární orgán de facto fiktivně. Proto bylo zcela na místě uvažovat o nejprísnejší sankci pro obžalovanou obchodní korporaci. Je zřejmé, že s odkazem na ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku měly být ukládány tresty mnohem přísnější. Jednání obžalovaného M [redacted] O [redacted] je pro svou lehkovážnost významným způsobem společensky škodlivé, ve své podstatě arogantní a prospěchem motivované.

4. Navrhl, aby odvolací soud zrušil výroky o trestu obou obžalovaných, uložené odvoláním napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 2T 35/2016 ze dne 24. 10. 2017, a sám ve věci rozhodl ve smyslu tohoto odvolání, popřípadě aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
5. **Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přihlížel přitom i k vadám, které odvoláním vytýkány nebyly, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a shledal, že odvolání obžalovaného je důvodné.**
6. Pokud jde o řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, odvolací soud se přesvědčil, že v řízení nebyly zjištěny vady, které by mohly mít vliv na správnost či zákonnost rozhodnutí a které by samy o sobě vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí. V hlavním líčení byla dodržena všechna zákonná ustanovení, včetně těch, která mají zabezpečit právo obviněného/obžalovaného na obhajobu, a která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nalézací soud provedl všechny dostupné důkazy v rozsahu potřebném pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu.
7. Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí. V tomto směru lze konstatovat, že soud I. stupně dostal svému úkolu a dokazování v potřebném rozsahu provedl.
8. Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
9. Skutková zjištění a právní kvalifikace byly shledány správnými. Nicméně jejich nesprávnost nebyla odvoláním napadána.
10. Podle zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (ve znění do 31. 5. 2015, dále jen „zákona č. 418/2011 Sb.“), podle § 7 cit. zákona trestnými činy se pro účely tohoto zákona rozumí zločiny nebo přečiny uvedené v trestním zákoníku, a to (mimo dalších, taxativně vyjmenovaných) také legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti (§ 217 trestního zákoníku).
11. Co se týče uložených trestů, odvolací soud se ztotožnil s (byť velice stručnou) argumentací státního zástupce. V případě obžalovaného O. [redacted] se však odvolací soud neztotožnil s návrhem odvolatele, aby mu byl uložen již nepodmíněný trest odnětí svobody. K odsouzením uvedeným v opisu rejstříku trestů přihlížet nelze a je nutno hledět na obžalovaného jako na osobu netrestanou. Nicméně nelze zcela přehlédnout některé okolnosti z výše uvedené informace vyplývající, a to ve vztahu k osobě obžalovaného. Dále nelze přehlédnout, kolik jednotlivých subjektů bylo trestnou činností třetí osoby, již obžalování umožnili zastřít původ věci ve větší hodnotě (viz popis skutku

shora) bylo fakticky poškozeno a v jaké výši jim byla hlavním pachatelem způsobena škoda. Nelze zcela souhlasit s argumentem soudu I. stupně, že bylo nutno přihlížet k jakýmsi tíživým osobním okolnostem, když tyto ani nijak blíže nespecifikoval. Odvolací soud se ztotožnil s názorem státního zástupce, že trest odnětí svobody uložený soudem I. stupně je nepřiměřeně mírným, přičemž i odvolací soud se ztotožňuje s názorem, že měl být ukládán současně i trest zákazu činnosti. Soud I. stupně mj. uvedl, že (citace): *Trestem zákazu činnosti, standardně ukládaným v obdobných trestních věcech, soud zamýšlí dočasně vyřadit obžalované z možnosti zastávat a vykonávat činnosti, ke nimž je zapotřebí nejen zvláštního povolení, ale ke nimž se vyžaduje určitá morální a odborná působivost, které obžalovaní zneužili ke spáchání přečinu. Tento druh trestu bývá ukládán zejména i z důvodu generální prevence, je však v dnešní době velice citelným, profesně i životně likvidačním na delší dobu, proto musí být jeho ukládání individuálně velmi váženo. Trestná činnost se stala v roce 2014, od té doby není obžalovaný v souvislosti s výkonem jednatelství v hledáčku policie ani berních úřadů.* K tomu je třeba uvést, že obžalovaný sám ve svém vyjádření ve veřejném zasedání před odvolacím senátem uvedl, že

Ve výpovědi před soudem I. stupně uvedl, že [redacted], žádná z nich nevykonává žádnou činnost. Pokud tedy odvolací soud vychází z vyjádření samotného obžalovaného, nelze mít za to, že by uložení trestu zákazu činnosti pro něho mělo být likvidační, jak to naznačuje soud I. stupně. Zákonné podmínky pro ukládání (také) trestu zákazu činnosti podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku jsou naplněny. Ke společnosti [redacted] lze jen uvést, že tato byla založena pouze a jedině za účelem, který je nakonec předmětem tohoto řízení, obžaloby a napadeného rozsudku.

12. Podle § 73 tr. zákoníku (odst. 1) soud může uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností. (ad odst. 2) Trest zákazu činnosti jako trest samostatný může soud uložit pouze v případě, že trestní zákon uložení tohoto trestu za spáchaný trestný čin dovoluje a jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba. (ad odst. 3) Trest zákazu činnosti spočívá v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis. Obžalovaný O [redacted] se trestné činnosti dopustil jako statutární orgán společnosti – nejprve účelově na žádost třetí osoby založil s.r.o., stal se jejím jednatelem s tím, že on sám osobně nebude vykonávat žádnou činnost (aktivitu bude řídit třetí osobě), přičemž dále se dopustil jednání podrobně popsáno výše. Trestné činnosti se dopustil v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu společnosti.
13. Podle § 15 zákona č. 418/2011 Sb. ad 1 za trestné činy spáchané právnickou osobou lze uložit pouze tyto tresty a) zrušení právnické osoby, b) propadnutí majetku, c) peněžitý trest, d) propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, e) zákaz činnosti, f) zákaz plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži, g) zákaz přijímání dotací a subvencí, h) uveřejnění rozsudku. Ad 2 Za trestné činy spáchané právnickou osobou lze uložit jako ochranné opatření zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty. Ad 3 Právnické osobě lze uložit tresty a ochranná opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 samostatně nebo vedle sebe. Nelze však uložit peněžitý trest vedle propadnutí majetku a trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty vedle zabránění téže věci nebo jiné majetkové hodnoty.
14. Podle § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. soud může uložit trest zrušení právnické osoby právnické osobě se sídlem v České republice, pokud její činnost spočívala zcela nebo převážně v páchaní trestného činu nebo trestných činů. Trest zrušení právnické osoby nelze uložit, vylučuje-li to povaha právnické osoby. (podmínka v poslední větě cit. ustanovení není pro nyní projednávanou věc podstatná, nevztahuje se na společnost [redacted])

Podle odst. 4 pak právní mocí rozhodnutí, kterým byl uložen trest zrušení právnické osoby, vstupuje tato právnická osoba do likvidace.

15. Podle § 19 zákona č. 418/2011 Sb. soud může uložit právnické osobě trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, včetně propadnutí náhradní hodnoty, za podmínek stanovených trestním zákoníkem.
16. Podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu odvolací soud zruší napadený rozsudek také, je-li uložený trest v přezkoumávané části rozsudku nepřiměřený.
17. V případě obžalovaného O [redacted] tak odvolací soud shledal, že trest odnětí svobody uložený soudem I. stupně nesplňuje všechna požadovaná kritéria, zejména nepřiměřeně krátkou dobou trestu odnětí svobody i zkušební doby podmíněného odsouzení. Důvody pro uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody odvolací soud neshledal. Na základě všech uvedených skutečností, v souladu se zásadami pro ukládání trestů tak odvolací soud shledal přiměřeným trestem odnětí svobody v trvání 8 měsíců, přičemž jako přiměřenou délku zkušební doby pak shledal dobu 48 měsíců. Bude na obžalovaném, aby prokázal, že bude schopen se podobné, ale i jiné trestné činnosti do budoucna vystříhat, že povede řádný život. S ohledem na výše uvedenou argumentaci pak odvolací soud shledal podmínky pro uložení i trestu zákazu činnosti a uložil obžalovanému podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce obchodních společností na dobu 60 měsíců (5 let, tedy v polovině sazby). Trest zákazu činnosti rozhodně nemůže likvidačně zasáhnout do poměrů obžalovaného, když ten sám uvedl, že je zaměstnán (a tudíž má příjem finančních prostředků k obživě). V případě obžalované společnosti [redacted] pak odvolací soud s ohledem na shora uvedenou argumentaci a s poukazem na zákonná ustanovení uložil jednak trest zrušení této společnosti a jednak trest propadnutí věci (shora uvedené finanční částky) a trest propadnutí jiné nemajetkové hodnoty, konkrétně výše uvedených internetových domén. Odvolací soud se tak neztotožnil s argumentací obhájce obžalované společnosti rozvedené ve vyjádření k odvolání státního zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje nejvyšší soud (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen

v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 7. března 2018

JUDr. Pavel Benda, v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marcela Rajčová